

MINISTERSTWO ROZWOJU REGIONALNEGO

System programowania strategicznego w Polsce

Dr Piotr Żuber

Dyrektor

**Departamentu Koordynacji Polityki Strukturalnej
Ministerstwo Rozwoju Regionalnego**

Warszawa, listopad 2007 r.

Podstawowe zalety programowania strategicznego

- sprzyja myśleniu o polityce społeczno-gospodarczej w kategoriach długookresowych
- umożliwia koordynowanie na poziomie kraju działań różnych podmiotów wokół celów uznanych za nadrzędne
- pomaga unikać sprzeczności między decyzjami krótkookresowymi a potrzebami długookresowymi

I etap – odejście od centralnego planowania w pierwszych latach transformacji (1989-1994)

- stosunkowo nieliczne rządowe dokumenty programowe nastawione głównie na doraźne rozwiązywanie problemów
- programy pilotażowe finansowane w ramach Phare i środków krajowych
- instrumenty polityki sektorowej (polityka zatrudnienia, polityka transportowa, restrukturyzacja przemysłu, programy prywatyzacyjne)
- instrumenty polityki przestrzennej (Plan Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 1990-2000)

II etap - stopniowe odradzanie się programowania rozwoju (1994-2004 do czasu wejścia Polski do UE)

- pierwsze dokumenty horyzontalne na poziomie krajowym (Polska 2025 – długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju, Narodowa Strategia Rozwoju Regionalnego) i regionalnym (strategie rozwoju województw)
- pierwsze próby tworzenia systemu programowania - zespoły zadaniowe
- Koncepcja Polityki Przestrzennego Zagospodarowania Kraju (2001)
- pierwsze dokumenty koordynacyjne na potrzeby wykorzystania środków UE
- pierwsze rozwiązania prawne (Ustawa o zasadach wspierania rozwoju regionalnego)
- kontrakty wojewódzkie (2001)
- więcej programów pilotażowych finansowanych z budżetu krajowego i Banku Światowego (np. obszary wiejskie, reforma górnictwa)
- więcej środków UE na rozwój regionalny, rozwój przedsiębiorczości, obszary wiejskie (SAPARD) i infrastrukturę (ISPA)

III etap - włączenie Polski w proces programowania UE

- wzrost znaczenia programowania strategicznego na poziomie krajowym, większe powiązanie programowania krajowego z programowaniem na szczeblu UE
- pierwsze krajowe dokumenty strategiczne powiązane z programowaniem na poziomie UE (NPR 2004-2006, NSRO 2007-2013, SRK 2007-2015)
- udoskonalanie prawa (Ustawa o Narodowym Planie Rozwoju, Ustawa o zasadach prowadzenia polityki rozwoju)
- mechanizmy koordynacji międzysektorowej i na różnych poziomach
- decentralizacja zarządzania funduszami UE
- partnerstwo i rosnące współzależności między różnymi grupami interesu

System programowania strategicznego – podstawy prawne

Ustawa o zasadach wspierania
rozwoju regionalnego
(2000 r.)

Ustawa o Narodowym Planie Rozwoju
(2004 r.)

Ustawa z dnia 6 grudnia 2006 r.
o zasadach prowadzenia
polityki rozwoju
(Dz.U.06.227.1658)

Ustawa o
finansach
publicznych
(w zakresie
finansowania
wieloletniego)

Dokumenty długookresowe:

- „Koncepcja Polityki Przestrzennego Zagospodarowania Kraju” z 2001
- „Zaktualizowana koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju” z 2005 r.
- „Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju” (do 2033 r.)
- w toku prac

Dokumenty średniookresowe:

- Narodowy Plan Rozwoju 2004-2006
- Strategia Rozwoju Kraju 2007-2015
- Narodowa Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007-2013

Dokumenty krótkookresowe:

- Krajowy Program Reform
- Program Konwergencji

Spójność pomiędzy dokumentami programowymi

Strategia Rozwoju Kraju 2007 - 2015

Narodowy Plan
Rozwoju
2004-2006

Krajowy Program
Reform

Program
Konwergencji

Narodowa
Strategia Spójności

16 RPO

PO Infrastruktura
i środowisko

PO Kapitał ludzki

PO Innowacyjna
gospodarka

PO Rozwój
Polski Wschodniej

PO Europejskiej
Współpracy
Terytorialnej

PO Pomoc techniczna

Krajowy Plan
Strategiczny dla
Obszarów Wiejskich

PO
Rozwój
Obszarów
Wiejskich

Strategia
Rozwoju
Rybołówstwa

PO
Zrównoważony
Rozwój Sektora
Rybołówstwa
i Nadbrzeżnych
Obszarów Rybackich

Strategie rozwoju
województw

Strategie
sektorowe

- podstawowy dokument wieloletni określający cele i priorytety rozwoju społeczno-gospodarczego kraju oraz warunki, które powinny ten rozwój zapewnić
- dokument strategiczny stanowiący odniesienie dla innych strategii i programów rządowych oraz samorządowych
- odnosi się do wyzwań związanych ze społeczeństwem informacyjnym i gospodarką opartą na wiedzy oraz innych długookresowych celów formułowanych w ramach UE
- wytycza rolę państwa w procesach modernizacji kraju, w tym usługową rolę administracji publicznej

Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia 2007-2013

- dokument strategiczny przygotowywany przez kraje członkowskie UE w oparciu o Strategiczne Wytyczne Wspólnoty dla spójności
- określa krajowe priorytety, na które będą przeznaczane środki unijne i krajowe w latach 2007-2013
- jest podstawą dla przygotowywania programów operacyjnych
- stanowi plan wykonawczy dla Strategii Rozwoju Kraju 2007-2015

Obowiązujący dokument - „Koncepcja Polityki
Przestrzennego Zagospodarowania Kraju” (KPPZK)

W przygotowaniu „Koncepcja Przestrzennego
Zagospodarowania Kraju” (do roku 2033)

- instrument planistyczny długookresowy polityki przestrzennej wiążący ją z polityką społeczno-gospodarczą
- określa docelową wizję przestrzeni (rodzaj planu zagospodarowania)
- określa cele, wytyczne i zalecenia wskazujące, jak osiągać nakreśloną wizję przy wykorzystaniu różnych instrumentów polityki rozwoju

„Polska 2025 – długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju” (2000 r.)

- określa cele społeczno-gospodarcze w perspektywie długookresowej oraz kierunki działań
- odnosi się do koncepcji trwałego i zrównoważonego rozwoju – integracja i kohezja aspektów ekonomicznych, społecznych i ekologicznych
- identyfikuje czynniki wpływające na rozwój świata i możliwości Polski

Dokument nieaktualny

Podmioty programowania

Przegląd rządowych dokumentów strategicznych przyjętych w latach 1989 - 2006

MRR jako podmiot programowania strategicznego:

- **Opracowywanie projektów strategii rozwoju kraju (SRK)**
- **Opracowywanie dokumentów programowych będących podstawą do pozyskiwania środków rozwojowych z Unii Europejskiej i innych źródeł zagranicznych (NSRO i programy operacyjne)**

MRR jako koordynator procesu programowania strategicznego:

- **Ujednolicenie zasad programowania strategicznego (metodologia, ewaluacja, wskaźniki)**
- **Opiniowanie zgodności obowiązujących strategii sektorowych oraz projektów strategii sektorowych z SRK i jej planem wykonawczym (NSRO)**

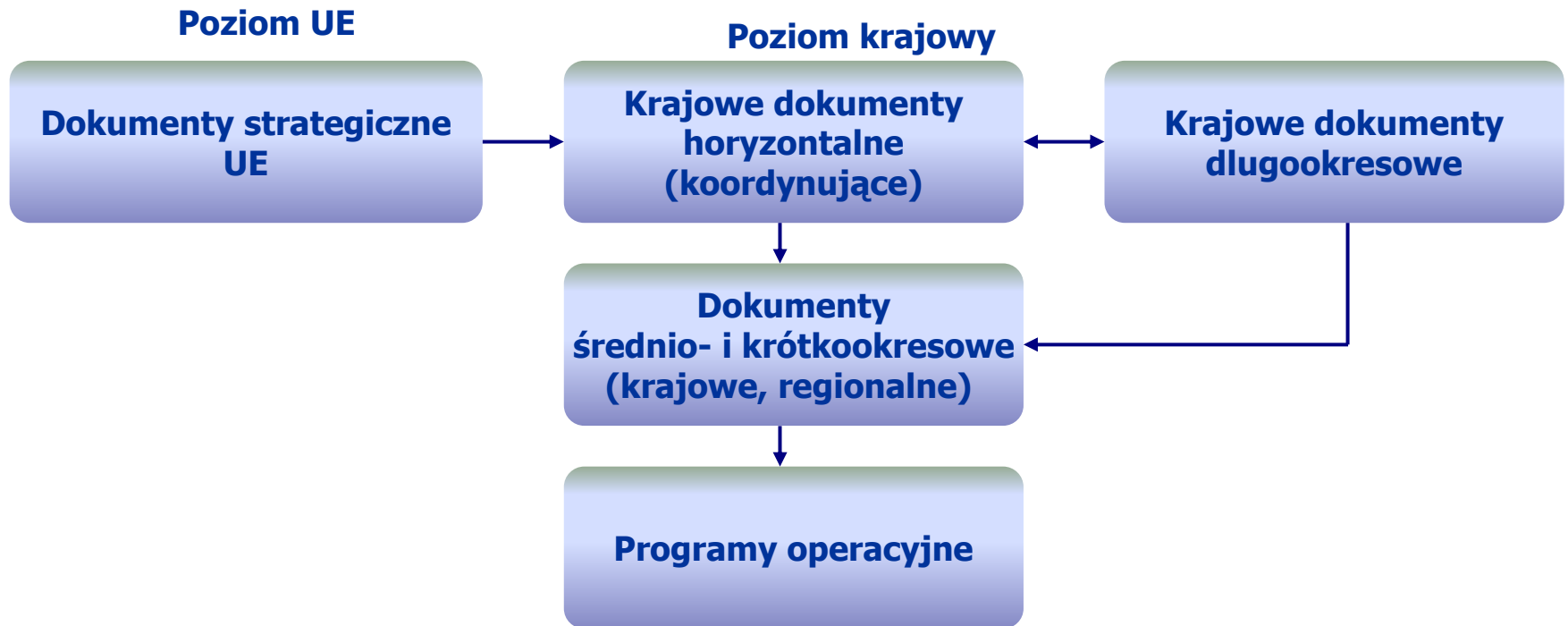
Poziom krajowy:

- słabe przygotowanie administracji w zakresie myślenia strategicznego
- brak spójności i hierarchii między dokumentami strategicznymi
- myślenie sektorowe w procesie programowania
- koncentracja na rozwiązywaniu bieżących potrzeb

Poziom regionalny:

- słabe przygotowanie administracji samorządowej w zakresie myślenia strategicznego
- ścieranie się różnych grup interesu
- koncentracja na rozwiązywaniu bieżących potrzeb

Koordinacja programowania strategicznego

Przenikanie się problematyki społeczno-gospodarczej i terytorialnej w programowaniu strategicznym - wzrost znaczenia aspektów przestrzennych i regionalnych w programach społeczno-gospodarczych

- budowa systemu programowania strategicznego
- ujednoczenie zasad w zakresie przygotowywania dokumentów strategicznych
- większe wykorzystanie modeli ekonometrycznych w procesie programowania strategicznego

W przygotowaniu projekt „Wzmacnianie zdolności administracji publicznej w zakresie opracowywania i wdrażania programów i strategii”

(PO KL, priorytet V „Dobre rządzenie”)

MINISTERSTWO ROZWOJU REGIONALNEGO

Dziękuję za uwagę

Ministerstwo Rozwoju Regionalnego

ul. Wspólna 2/4

www.mrr.gov.pl

strategia@mrr.gov.pl

